

Jezusov krik na križu
ne izvira iz tesnobe obupanca,
ampak je molitev Sina,
ki iz ljubezni daruje svoje življenje
Očetu za rešitev vseh ljudi.
(sv. Janez Pavel II.)

Ne imej se za boljšega od drugih,
da ne boš morda obveljal
za slabšega pred Bogom,
ki ve, kaj je v človeku.
(Tomaž Kempčan)

Do vere ne prideš z umovanjem,
ampak s čim vrednejšim
življenjem.
Skušaj biti čim boljši človek,
pa te bo pripeljalo h Kristusu.
(Alojz Rebula)

O luč moje duše, v časih stiske
razsvetli moje notranje oči,
in ker mi trpljenje koristi,
se nikar ne oziraj na moje bojzani,
ne na mojo slabotnost.
(sv. Bernard)

Če Bog dopušča preizkušnje,
da tudi svojo pomoč,
le da se tega največkrat
ne zavedamo in bi želeli,
da nam Bog pomaga
na drugačen način.
(Alojzij Šuštar)

Potrpežljivosti nam je potreba
kakor vsakdanjega kruha.
Vadimo se potrpeti!
Pogosto si kaj malega pritrtejmo
in si vsega ne dovolimo,
kar srce poželi.
(bl. Anton Martin Slomšek)

Ni večjega križa kot živeti brez križa.
(nizozemski pregovor)

PRAZNIK VESELJA

Velika noč!
Pridi z nami na sonce.
Ne čutiš pomladi v svojem srcu?
Sedaj je čas obnove, novega upanja
v na smrt utrujenem svetu.
Verujem v vstajenje, ker verujem v
Ljubezen, ker ne morem sprejeti
bivanja brez smisla.
Velika noč!
Pridi z nami v veselje.
Pozabi na neuspehe, začni zopet
znova, bori se in ne sprašuj, kaj te
bo to stalo – in zopet boš našel
veselje.
Brez veselja ne moreš živeti.
Toda veselje umira, če se utapljaš v
obilju in poskušaš duhovno praznino
in vse neizpolnjeno v sebi zapolniti z
nadomestki, z alkoholom, s
tabletami ...
Odloči se za vstajenje!
Odloči se za pomlad(itev)!
Suhe veje odpadejo.
Samo v tem, kar je novo in
obnovljeno, praznujemo praznik
vstajenja, praznik veselja.

Po: P. Bosmans, Živi vsak dan

*Jezus nam oznanja večno življenje.
Večno življenje pa ni življenje po
smrti, ampak življenje, ki je
močnejše od smrti, življenje, ki ga
živimo v polnosti, ko se časnost in
večnost popolnoma zlijeta. To je
intenzivno življenje: na to misli
Jezus, ko govori, da smo z vero že
sedaj prestopili iz smrti v življenje.
Švicarski psihiater Karl Gustav
Jung je prepričan, da mnogi ljudje
samo obstajajo. Na zunaj se delajo
zelo pomembne, ves čas so aktivni.
Toda s svojo dejavnostjo samo
prikrivajo notranjo praznino. In to
bivanje označi Jung takole: mrtvo,
brez smisla, brez stika z lastno dušo,
odrezano od virov lastne podzavesti.
V veri pa se iz smrtne sence
dvignemo v življenje. Vera je pot iz
omrtvelosti, notranje praznine in
otopelosti v življenje, v polnost
življenja.*

Po: A. Grün

Srce ali dolžnost:
kaj bi izbral, če bi moral?
Izberi dolžnost in
jo izpolni z vsem svojim srcem.
(Francois Xavier Nguan Van Thuan)

Biti bogat znotraj
velja več kot vse drugo.
To bogastvo nam da Bog,
naša vera, ki pravi,
da moramo delati za večnost.
(Franc Bole)

Verovati pomeni naučiti se
brati dogodke lastnega življenja
v luči Božjega mimohoda.
(Lojze Bratina)

Samo človek, ki ga enkrat
dojamemo kot osebo,
predstavlja za nas vrednoto,
ki je ne smemo ponižati
na raven sredstva,
temveč zahteva naše spoštovanje.
(Anton Stres)

Veselje je molitev,
veselje je moč, veselje je ljubezen,
veselje je mreža ljubezni,
s katero morete ujeti duše.
(sv. Terezija iz Kalkute)

Vprašanje ni v tem,
ali je Bog bolj ali manj
pripravljen pomagati nam,
vprašanje je na nas,
koliko mu znamo služiti.
Milost vedno čaka,
toda naše pomanjkljivosti
ji zastavljajo pot.
(sv. Janez XXIII.)

Življenje nam je darovano,
da bi ga darovali.
(Rabindranath Tagore)